

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/80/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010734
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3824010734.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX v Partizánskom, trvale bytom C., D. XX/XX, t.č. vo výkone väzby ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 21. novembra 2024 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. októbra 2024, sp. zn. 2T/73/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný A. B.

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 2, § 36 písm. l), § 39 ods. 5 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. l, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému podmiennečne o d k l a d á výkon trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 3 (tri) roky za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. októbra 2024, sp. zn. 2T/73/2024, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania skutku právne posúdeného ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„pod vplyvom alkoholu dňa 21.04.2024 v čase o 21:37 hod. neoprávnene preskočil súvislé oplatenie dvora rodinného domu na E. F. XX/XX G. D. C., konkrétne z prednej a bočnej časti, kde sa vstupná kovaná brána napája k živému oplateniu dvora rodinného domu a to tak, že preskočil živý plot pri hrane kovanej brány vo výške 137 cm, čím vnikol na súvislé oplatený pozemok rodinného domu, ktorý patrí H. C. a ktorý obýva H. C. s jej rodičmi I. C. a J. C., pričom na pozemku zotrval až do momentu kedy ho na dvore rodinného domu v čase o približne 23:00 hod. dňa 21.04.2024 zazrela poškodená H. C., ktorá si šla von zapáliť cigaretu, pričom videla ako obžalovaný sedí na dekorácií voľne stojaceho

bicykla umiestneného na pozemku rodinného domu, približne 4 metre od vchodových dverí, pričom mal stiahnuté nohavice po kolená a onanoval, na čo sa ho poškodená H. C. spýtala, čo tam robí, pričom nijako nereagoval a pokračoval v onanovaní, v dôsledku čoho poškodená H. C. zo strachu išla naspäť dovnútra a zavolała na políciu, čím svojím konaním narušil zákonom chránenú domovú slobodu poškodenej H. C., I. C. a J. C..“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona a za použitia § 39 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň okresný súd obžalovanému uložil podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ochranné psychiatrické, sexuologicky a addiktologicky (protialkoholicky) orientované, liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie.

Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„Obžalovaný sa od samého začiatku trestného stíhania priznal k spáchaniu trestného činu, ktorý mu bol a je kladený za vinu. Takto postupoval počas celého prípravného konania a až po prvostupňové odsúdenie. Napriek podanému odvolaniu čo do výroku o vine a treste, tento namieta len výrok o treste, nakoľko ho pokladá za nespravodlivý. Obžalovaný svojím konaním porušil záujem chránený zákonodarcom a to ochrániť slobodu vlastníka bytu, resp. domu. Podľa obhajoby je potrebné rozlišovať pri ukladaní výšky trestu či páchatel' vnikol priamo do domu, kde poškodený býva /spálňa, obývačka resp. uzavretý priestor kde sa zdržuje/ alebo vnikol na pozemok. V obidvoch prípadoch je pravdou, že páchatel' porušil chránený záujem vlastníka bytu resp. domu, ale následok pre poškodeného je samozrejme iný, keďže vniknutím na pozemok nemôže vyvolať u poškodeného rovnaký strach ako keď páchatel' vnikne do bytu resp. domu. Z tohto pohľadu máme za to, že súd na túto skutočnosť by mal prihliadať a na tomto základe uložiť aj primeraný trest.

Obžalovanému je kladené za vinu skutok, ktorý predmetom výroku rozsudku s tým, že je podrobne rozpísaný ako konal. Z pohľadu spáchania trestného činu je ale podstatné, že obžalovaný porušil trestný zákon „len“ tým, že vnikol na pozemok inej osoby. Iste týmto činom spáchal trestný čin, ale obhajoba má za to, že tým neporušil taký chránený záujem spoločnosti, aby osobe na ktorú sa hľadá ako keby nebola trestaná, jej bol uložený nepodmienečný trest vo výmere 10 mesiacov. Obžalovaný je v súčasnosti stíhaný väzobne a tento stav by nemal spôsobiť, že z toho dôvodu má mať obžalovaný uložený nepodmienečný trest. Odhliadnuc od toho, že obžalovaný je väzobne stíhaný máme za to, že pokiaľ by iná osoba vnikla na iný pozemok, tak nie je spravodlivé, aby tejto osobe /na ktorú by sa hľadelo ako na netrestanú/ bol uložený nepodmienečný trest a to obzvlášť keď je preukázané, že obžalovaný nemal v pláne páchať inú trestnú činnosť ako napr. krádež, resp. lúpež.

Taktiež dávame do pozornosti, že obžalovaný sa úprimne listom ospravedlnil poškodeným a tento dôkaz bol vykonaný aj na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na osobu páchatel'a, na ktorú sa hľadá ako keby nebola trestaná, spôsob spáchania trestného činu a spôsobeného následku je nepodmienečný trest neprimeraným trestom. V prípade, že by odvolací súd napriek tomu pokladal nepodmienečný trest za primeraný a spravodlivý, tak žiadame, aby mu ho odvolací súd zmiernil a to vo výmere 8 mesiacov. Pre hore uvedené dôvody žiadame, aby Krajský súd Trenčín zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza a obžalovaného odsúdil na trest vo výmere 8 mesiacov s podmienčným odkladom vo výmere 24 mesiacov.“

K písomnému zdôvodneniu odvolania obžalovaného sa prokurátor vyjadril nasledovne:

„Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, ten považujem za zákonný a dôvodný. Som toho názoru, že pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 Trestného zákona, pri určovaní druhu a výmery trestu zohľadnil spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu, pričom súd správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno l) Trestného zákona. Taktiež som toho názoru,

že súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne prihliadol aj na ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona, keďže obžalovaný spravil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal. V nadväznosti na vyššie uvedené som toho názoru, že výška nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá charakteru trestnej činnosti (sexuálne motivované porušovanie domovej slobody spáchané na viacerých osobách prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu), spôsobu jej páchania ako i následku, zavineniu, pohnútku a osobe páchatel'a, jeho pomerom a možnostiam nápravy, pričom zabezpečuje naplnenie účelu trestu. V nadväznosti na argumentáciu obžalovaného uvedenú v odôvodnení podaného odvolania spočívajúcu v tom, že súd mal prihliadať aj na to, že vniknutie na pozemok nemôže vyvolať u poškodeného rovnaký strach ako keď páchatel' vnikne do bytu, resp. domu je v prvom rade potrebné uviesť, že Trestný zákon prostredníctvom predmetnej skutkovej podstaty zabezpečuje ochranu domovej slobody a to bez ohľadu na to, či ide o vniknutie priamo do domu alebo do priestoru a na pozemok, ktoré k nemu patria, ak sú ako súčasť obydľia uzavreté. Uvedenú argumentáciu považuje s poukazom na uvedené za irelevantnú, pričom v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný svojím konaním vzbudil pocit strachu nie len u jednej osoby, ale dokonca až u troch poškodených: H. C., I. C. a J. C.. Pokiaľ obhajoba poukazuje na to, že trest je neprimeraný nakoľko obžalovaný porušil trestný zákon „len“ tým, že vnikol na pozemok inej osoby je potrebné zdôrazniť, že v danej trestnej veci sa nejednalo len o obyčajné krátkodobé vniknutie na pozemok, ba práve naopak konanie obžalovaného bolo vedené sexuálnym motívom, pričom toto bolo navyše cieleňé, keďže obžalovaný už dňa 21.04.2024 v čase 0 18:20 hod. zaslal poškodenej H. C. svoju nahú fotku, pričom následne o 21:37 hod. toho istého dňa neoprávnene preskočil súvislé oplotenie dvora rodinného domu tak, že preskočil živý plot pričom na pozemku zotrval až do približne 23:00 hod. dňa 21.04.2024, počas čoho na pozemku rodinného domu onanoval. Z uvedeného je zrejmé, že obvinený zotrval na predmetnom pozemku takmer 1,5 hodiny. Taktiež je potrebné poukázať na to, že obžalovaný svojím konaním naplnil kvalifikovanú skutkovú podstatu (čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách a zároveň aj prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu), ku ktorej pristupujú okolnosti podmieňujúce použitie vyššej trestnej sadzby, ktoré podstatne zvyšujú závažnosť stíhanej trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mám preto za to, že v prípade obžalovaného A. B. bude len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov tak, ako bol uložený v napadnutom rozsudku Okresného súdu Prievidza spĺňať kritériá individuálnej a generálnej prevencie a bude dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby senát Krajského súdu v Trenčíne odvolanie obžalovaného A. B. podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba navrhla odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania obžalovaného a prokurátora na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého výroku o treste rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním.

Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania veci odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu vo vzťahu ku skutočnostiam, rozhodným pre ukladanie trestu v prejednávanom prípade, sú správne zistené, z ktorého dôvodu odvolací súd po zrušení napadnutých výrokov rozsudku mohol rozhodnúť vo veci sám rozsudkom.

Pokiaľ ide o správnosť samotných, odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatel'a a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd pri rozhodovaní odvolaním napadnutých výrokov o uloženom treste, v prípade jeho spôsobu výkonu argumentoval tým, že „..... že je možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov odňatia slobody) a to v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest, spolu s uloženým ochranným liečením, dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného pre spoločnosť a trest by mohol zároveň splniť svoj prevýchový účel do budúcnosti.“

S touto argumentáciou sa odvolací súd nestotožnil, pričom považuje tieto závery okresného súdu za nepreskúmateľne. Podľa názoru odvolacieho súdu zo spisového materiálu nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by výslovne zakazovali uloženie podmieneneho trestu odňatia slobody. Je nutné prihliadnúť na skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí akoby nebol súdne trestaný. Podľa názoru odvolacieho súdu sa má pri ukladaní trestov prihliadať na možnosti, aby uložený trest bol čo najefektívnejší v rámci individuálnej, ako aj generálnej prevencie, ako aj čo najúčinnnejšej prevýchovy páchatel'a. Vo všeobecnosti sa na páchatel'a trestného činu pôsobí, pokiaľ to okolnosti prípadu dovoľujú, miernejšou formou trestov, ako sú alternatívne, prípadne podmienene tresty odňatia slobody. Až v prípade, že tieto tresty nemali na páchatel'a prevýchový účinok, pristupuje sa k ukladaniu najprísnejšieho možného trestu a to vo forme nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Na základe vyššie uvedeného sú podľa názoru odvolacieho súdu u obžalovaného splnené zákonné podmienky na uloženie trestu, ktorý sa mu podmienene odkladá. Z celého spisového materiálu odvolací súd nezistil nevyhnutnosť ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody tak, ako to má na mysli § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd o treste obžalovaného rozhodol sám, pričom dospel k právnenému záveru, podľa ktorého je u obžalovaného jedna poľahčujúca okolnosť. Odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu aplikoval ust. § 39 ods. 5 Tr. zák. Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. (materiálne hodnotenie závažnosti činu) odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného, nie je možné konštatovať zvýšenie závažnosti trestného činu obžalovaného v prejednávanom prípade a že by bolo nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody. V prospech uloženia podmieneneho trestu odňatia slobody obžalovanému svedčí aj význam priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., preto odvolací súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody, ktorý sa mu podmienene odkladá sa súčasného dohľadu probačného úradníka, ako aj

primeraného obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ktoré by mali efektívne eliminovať samotné spúšťače u obžalovaného, ktoré ho viedli k spáchaniu daného skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Preto odvolací sud rozhodol o treste tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.